

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 64.973 van 4 maart 1997
in de zaak A. 72.070/VII-14.920.**

In zake : Johan DE MOL,
wonende te LEBBEKE,
Brugstraat 5

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad
van OOST-VLAANDEREN.

tussenkomen partij :

Frans VAN RANSBEKE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat A. PATYN,
kantoor houdende te EVERGEM,
Schoonstraat 64.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Johan DE MOL op 14 november 1996 heeft ingediend, eensdeels, om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 12 september 1996 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen waarbij de beroepen ingesteld tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van Lebbeke van 28 maart 1996 houdende het verlenen aan Frans VAN RANSBEKE, Bremenhullekenstraat, nr. 3, te Lebbeke van een milieuvergunning tot uitbreiding van de bestaande veehouderij van 80 runderen, ongegrond worden verklaard en het beroepen besluit wordt bevestigd, anderdeels, om aan de verwerende partij een dwangsom te horen opleggen van 50.000 frank per dag;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 27 januari 1997
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 13 februari
1997;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter
M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker
J. DE MOL, van Bestuurssecretaris I. CORRIJN, die
verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat
A. PATYN, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

Overwegende dat met een verzoekschrift van
4 december 1996 Frans VAN RANSBEKE aan wie de bestreden
vergunning werd verleend, vraagt om in het administra-
tief kort geding te mogen tussenkomen;

Overwegende dat in zijn verzoekschrift
verzoeker zijn belang als volgt omschrijft :

"We dienden een bezwaar in bij het openbaar onder-
zoek en gingen in beroep bij de bestendige deputatie
tegen de beslissing van het schepencollege van
Lebbeke.

Daarenboven kunnen we als gemeenteraadslid een bijkomend functioneel belang laten gelden. We zijn immers tegen een volgens ons onwettig besluit van het schepencollege in beroep gegaan";

Overwegende dat in haar nota de verwerende partij de volgende exceptie van onontvankelijkheid opwerpt :

"De verzoeker kan geen persoonlijk en rechtstreeks belang doen gelden voor het instellen van de vordering tot schorsing, aangezien zijn woning gelegen is aan de Brugstraat, op zeer ruime afstand van de inrichting van de heer Frans VAN RANSBEKE aan de Bremenhullekenstraat te Lebbeke.

Evenzeer dient het functioneel belang van de verzoeker betwist te worden. In het arrest OLAERTS (R.v.St. nr. 55.957, 20 oktober 1995) wordt dat functioneel belang door uw Raad omschreven als het belang 'dat het aan hen die een openbare functie uitoefenen mogelijk maakt een beslissing aan te vechten die, zonder hen persoonlijk te beogen, de prerogatieven miskent van hun mandaat of van de instelling waartoe zij behoren'.

Het valt dan ook niet in te zien op welke manier de bestreden beslissing - of zelfs de beslissing in eerste aanleg - de prerogatieven van een gemeenteraadslid of van de gemeenteraad op zichzelf kan aantasten.

De vordering is dan ook onontvankelijk";

Overwegende dat de tussenkomende partij eveneens betoogt dat de vordering onontvankelijk is om volgende redenen :

"Eiser heeft evenwel niet het rechtens vereiste belang om de nietigverklaring - schorsing van het bestreden besluit te vorderen.

Hij ondervindt immers geen enkel persoonlijk nadeel van het verlenen van de milieuvergunning aan verzoeker in tussenkomst :

- De actieve deelneming van de eisende partij, aan de voorafgaande administratieve procedure impliceert geenszins, dat hij daardoor al getuigt van het rechtens vereiste belang (zie rechtspraak geciteerd in : BAERT J. en DEBERSAQUES G., Raad van State, Afdeling Administratie, 2. Ontvankelijkheid in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, die keure, 1996, p. 217, n° 229).
- Eiser, is ook geen, aan verzoeker in tussenkomst zijn inrichting naburige bewoner of eigenaar; hij

woont immers ruim 2 km. van de inrichting van verzoeker in tussenkomst. Bijgevolg heeft hij geen persoonlijk belang om de nietigverklaring/schorsing van het bestreden besluit te bekomen.

- Tenslotte heeft eiser ook geen functioneel belang bij het instellen van een vordering tot schorsing/nietigverklaring.

* Om zich te kunnen beroepen op een functioneel belang, dient men lid te zijn van het orgaan dat de bestreden beslissing nam; een verzoekende partij kan geen functioneel belang doen gelden om de vernietiging/schorsing te vorderen van beslissingen genomen door een orgaan waarvan dat hij geen deel uitmaakt (zie rechtspraak geciteerd in : BAERT J. en DEBERSAQUES G., o.c. p. 312, n° 345.).

* Er is vaste rechtspraak van Uw Raad, dat het feit dat een gemeenteraadslid zich tegenover zijn kiezer moet rechtvaardigen voor het gemeentelijk beleid geen functioneel belang doet ontstaan in zijn hoofde (R.v.St. VERHELST, nr. 28.311, 30 juni 1987, R.W. 1987 - 88, 994.).

Het feit dat eiser geen belang heeft bij het instellen van de vordering tot schorsing/nietigverklaring impliceert, dat zij dient afgewezen te worden als onontvankelijk.

Besluit :

De vordering tot schorsing/nietigverklaring van het bestreden besluit is onontvankelijk";

Overwegende dat verzoeker nergens beweert, laat staan aantoon, dat hij in de omgeving van het bedrijf woont en dat hij hinder ondergaat vanwege de exploitatie van de veehouderij; dat uit het advies van het bestuur milieuvergunningen van 21 juni 1996 inderdaad blijkt dat verzoeker niet in de nabije omgeving van het bedrijf woont; dat vanuit het oogpunt van hinder, gevaren of risico's die de omstreken veehouderij voor verzoeker zou kunnen meebrengen verzoeker geen persoonlijk belang lijkt te hebben bij zijn annulatieberoep en bijgevolg ook niet bij zijn vordering tot schorsing;

Overwegende dat de loutere omstandigheid dat verzoeker met betrekking tot de omstreken uitbreiding een bezwaarschrift en een administratief beroep indiende

hem evenmin het rechtens vereiste persoonlijk belang verleent bij zijn vorderingen tot annulatie en tot schorsing;

Overwegende dat het functioneel belang het belang is dat het aan hen die een openbare functie uitoefenen mogelijk maakt een beslissing aan te vechten, die zonder hen persoonlijk te beogen, de prerogatieven miskent van hun mandaat of van de instelling waartoe zij behoren; dat niet valt in te zien en verzoeker niet aantoonst hoe door een milieuvergunningsbesluit uitgaande van de bestendige deputatie -orgaan waarvan hij geen deel uitmaakt- zijn prerogatieven als gemeenteraadslid zouden zijn geschonden; dat overigens verzoeker in geen van zijn middelen een schending van zijn prerogatieven als gemeenteraadslid aanvoert; dat, weliswaar, uit de uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan worden afgeleid dat verzoeker van oordeel is dat hij als gemeentelijk mandataris er belang bij heeft dat de rechtsorde wordt gerespecteerd en dat het geloof in de democratische instellingen behouden blijft; dat zulk een belang echter door eenieder kan worden aangebracht en niet als een specifiek met het mandaat van gemeenteraadslid verbonden prerogatief kan worden aangemerkt; dat daarbij moet worden in acht genomen dat wanneer de wetgever van 23 december 1946 als ontvankelijkheidsvereiste voor het annulatieberoep heeft gesteld dat een verzoeker moet doen blijken van een benadeling of een belang (artikel 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State) hij in wezen heeft beoogd de "actio popularis" uit te sluiten;

Overwegende dat uit hetgeen voorafgaat volgt dat in de huidige stand van de procedure de door de verwerende en de tussenkomende partij opgeworpen excepties kunnen worden aangenomen; dat bijgevolg ook de vordering tot het opleggen van een dwangsom moet worden verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Frans VAN RANSBEKE in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing alsmede tot het opleggen van een dwangsom wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier maart 1900 zevenennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	D. VERBIEST,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	Ch. BAMPS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Ch. BAMPS.

M.-R. BRACKE.